ПРОМІНЬ

1994

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

PROMIN

Ч. 2 ЛЮТИЙ 1994

No. 2 FEBRUARY 1994

ПРОМІНЬ

РІК XXXV **ЛЮТИЙ** **Ч. 2**

видає

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Виходить раз у місяць

Редакор — Олена Гринь
Редактор англомовної частини —
Маруся Тарнавецька-Зурек
Адміністратор — Тарася Юрків

PROMIN
842 Main Street
Winnipeg, Man. Canada
R2W 3N8

Річна передплата в Канаді $17.00
Передплата до інших країн $20.00
Одне число ..... $ 2.00

Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли.

PROMIN

VOL. XXXV **FEBRUARY** **No. 2**

Published by
UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA
Monthly

Editor — Olena Hryn
English Editor —
Marusia Tarnawecka-Zurek
Administrator — Tracy Yurkiw

PROMIN
842 Main Street
Winnipeg, Man. Canada
R2W 3N8

Subscription in Canada $17.00
Other countries $20.00
Single copy ..... $ 2.00

The editors reserve the right to edit submitted materials.

Publication Mail
Registration No. 1925
International standard Serial number
ISSN 038021-40

Printed by Trident Press Ltd., Winnipeg, Man., Canada

ЗМІСТ

Життя і культура
Орися Сушко — Рік родини у сучасному світі і наша відповідальність 1
Резолюції Союзу Українок Канади ухвалені на З'їзді СУС 1 липня 1993 р. в Вінніпезі 2
„Україна Літературна" 3
Свято „Лесині джерела" 3
Вплив родини на творчість Лесі Українки ... 3
Петро Ґоць — Лесине слово, Лесина хата ... 4
Олена Гринь — Наталія Лівицька-Холодна 5
Наталія Лівицька Холодна — О, Господи, так мало часу 5

Громадська хроніка
Провінційний з'їзд СУС Британської Колюмбії 6
50-літній ювілей відділу ім. кн. Ольги Союзу Українок Канади в Ґримсбі 7
Відзначення з нагоди 75-ліття Української Православної Церкви в Канаді, Торонто, Онт. 10
Вшанування Анни Особи, Едмонтон, Альта. 12
Відкриття виставки Петрусі Пелех 13
Допоможім журналові 14
Вісті з Централі 25

Нашим дітям
Кобза не грає 26
У хатинці 27
Квіти незабутнім ..... 28 — 32
Посмертні згадки: бл. п. Галина Гнатишин, бл. п. Володимир Тарнопольський.
Різдвяні поздоровлення 32

CONTENTS

The International Year of the Family 1994 15
Cultural Scene: Pat Pelech's "Spirits in Nature" Exhibit 17
Year of the Family Logo 18
A Prayer for the New Year — by Nellie MacClung 18
Current Affairs: Helen Raycheba — Street Kids International 19
Environment: Halyna Melnyk-Marko — Population and the Environment 21
In Memoriam: Annie Lazarowich, Kokolski Family 22
News from the National Office 23
City of Hamilton Certificate of Appreciation ... 24
Promin Press Fund 33

На першій сторінці обкладинки

Міжнародній рік Родини 1994

РІК РОДИНИ У СУЧАСНОМУ СВІТІ І НАША ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

Об'єднані Нації призначили 1994-ий рік Міжнародним Роком Родини з метою підкреслити потреби і проблеми родин по цілому світі.

Союз Українок Канади несе велику відповідальність в цьому відношенні і рівнож мусить відограти важливу і критичну ролю у провідництві різних програм на цей виїмковий рік. Стояти осторонь цієї справи був би серйозний недогляд цілей і завдань нашої організації. Отож, щоб бути ефектовному в цій місії конечно потрібно нам вглянути та проаналізувати потреби наших українських родин і виробити відповідну стратегію що до їх скріплення.

В загальному, тому що родина становить основний елемент суспільства, потрібно мати для того забезпечення і поміч суспільства, щоб справи родини могли позитивно розвиватися на моральних і християнських засадах.

В цьому відношенні потрібно пожвавити обізнання родинних справ серед уряду і приватного сектору. Цей рік повинен служити для того, щоб підкреслити важливість родинної структури та забезпечити краще зрозуміння її функцій і проблеми. Впарі з цим потрібно забезпечити обізнання економічних, соціяльних і демографічних процесів, які впливають на родини.

Отож, потрібно звертатися до уряду щоб рішення, які уряд виносить в різних справах, не впливали негативно на добробут родин.

В сьогоднішньому часі структура родини знаходиться в додатковому напруженні. Будучність стає чим раз більше без позитивного вигляду: через безробіття, економічну непевність, а зокрема, через те, що моральні вартості постійно змінюються. Потрібно освідомлювати членів родини і допомагати їм відповідно реагувати на зміни, які проявляються в сучасному суспільстві.

Наша організація, Союз Українок Канади, зосереджена на морально-релігійних засадах має свої особливі відповідальності відносно відзначення Року Родини. Ми мусимо зробити все те, щоб належно виховати своїх дітей, свою молодь на вірних синів і дочок українського народу Канади та своєї Української Православної Церкви.

До великої міри нас дуже непокоїть наша будучність! Ми часто чуємо нарікання на сучасну молодь, що вони забувають укр. мову та не є національно і релігійно свідомі.

Дорогі батьки і матері! Пам'ятаймо, що діти завжди будуть такими, якими ми їх виховаємо в своїй родині. Виховання в національному і релігійному дусі є наш найперший обов'язок. Святий обов'язок кожної родини є дати своїй дитині все потрібне, щоб стати справжнім українцем. Ніхто інший цього обов'язку, крім родини, не виконає.

Потрібно виховувати своїх дітей в повній любові, з повним терпінням. Світ йде вперед, а з ним і діти наші потребують поступу — і їх треба в цьому зрозуміти.

Люблячи дітей своїх повною любов'ю, ми легко виховаємо їх.

Перш за все потрібно змалку вводити дітей в свою православну віру. Бути прикладом своїй дитині поведінкою та привчати її до Церкви Божої, щоб діти полюбили її.

Кожна родина обов'язково мусить дотримуватися своїх рідних українських традицій і звичаїв. Нехай дитина всього цього навчається у своїй родині, тоді ці звичаї справді будуть для неї рідними, своїми, українськими.

Починаючи від колиски найперше треба, щоб дитина привикала до милозвучної української мови. Тоді ця мова стане для неї своєю рідною. Очевидно, що з часом приходиться вивчати різні інші мови, однак мова, яку дома дитина вивчає, лишається справді матірною мовою.

Тільки так, належно виховуючи свою дитину в родині і навчаючи її від малечку своєї віри, своїх звичаїв та своєї мови, можна виховати дитину так, щоб вона стала правдивим сином чи донькою українського народу. До того, що дитина одержить у родині своїй, додасть свого і школа, церква і організація. Але, найперше, виховання завжди буде те, чого навчиться дитина в своїй родині. Що одержить дома, те й понесе з собою на все життя.

Коли батьки й матері глибше зрозуміють і пильно виконають свій обов'язок супроти своїх дітей, то всі наші діти будуть зростати і зміцнюватися духом, набиратися мудрости і стануть гордістю не тільки своєї власної родини, але гордістю всього українського народу.

Отож закликаємо, щоб в цьому році „Родини" ми приступали до наших обов'язків з повним зрозумінням великої відповідальности за скріплення наших українських родин.

Тільки тоді Союз Українок Канади виконає свої обов'язки супроти Міжнароднього Року Родини.

Орися Сушко

РЕЗОЛЮЦІЇ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ, УХВАЛЕНІ НА З'ЇЗДІ СУС 1 ЛИПНЯ 1993 р. в ВІННІПЕЗІ

1. Допомога Україні.

Заслухавши повідомлення голови Союзу Українок Канади в справі грошової допомоги медичним установам України (за листом пані Анни Холод, яка деякий час працювала мед. сестрою в Україні), учасники з'їзду вважають, що таку допомогу треба продовжувати, але щоб це було скоординовано з Централею і зарекордовано в Централі.

2. В справі української мови.

З огляду на те, що вживання української мови занепадає серед молоді, учасниці з'їзду закликають відділи СУК посилити культурно-виховавчу працю, звернути увагу на вивчення і вживання української мови.

3. Відновлення Ради Української Школи (РУШ).

З'їзд Союзу Українок Канади щиро вітає відновлення Ради Української Школи, акцію Рідношкільної Фундації ім. Василя Сарчука, а, особливо, вітає добродійку Юстину Лучак на становищі керівника Ради та закликає все своє членство по відділах для активної рідномовної і культурно-освітньої співпраці.

Члени резолюційної комісії: *Олена Ґеритті, Ольга Ковальчук, Павліна Іґнаш.*

„УКРАЇНА ЛІТЕРАТУРНА"

Календарі і почтові листівки, видані в Україні з портретами класиків української літератури — Тараса Шевченка, Лесі Українки та Івана Франка.

СВЯТО „ЛЕСИНІ ДЖЕРЕЛА"

Це свято проходило три дні на батьківщині Лесі Українки в Новоград-Волинському.

Розпочалося в меморіяльному музеї (будинку, де народилася Леся), де зібралися шанувальники з усіх кінців України і діяспори. Зібралися шанувальники „доньки Прометея" з тими, хто був причетний до життя і творчості Лесі Українки. Цікаві були спомини тих людей, що пам'ятають родину Косачів, які зберегли сімейні реліквії і передали їх до музею.

Директор інституту літератури Академії Наук України Григорій Сивокінь вважає, що тільки тепер можна одержати правдиве уявлення про багатогранну Лесину творчість.

Іван Дзюба підкреслив, що щорічне Лесине свято — це не тільки данина нашої глибокої шани, а й нові кроки до розуміння її поезії. Леся вболівала за престиж нашого народу, його культури. І цим вона продовжувала традиції Тараса Шевченка, Івана Франка.

Читання віршів, пісні і думи кобзарів, похід усіх учасників свята від оселі поетеси вулицями міста до центральної площі, що носить ім'я Лесі Українки, квіти до підніжжя пам'ятника — все це зробило це свято всенарнім. Після великого вечірнього концерту місто осяяли вогні фейерверку.

(Укрінформ — скорочено)

ВПЛИВ РОДИНИ НА ТВОРЧІСТЬ ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Кожного лютого місяця ми вшановуємо нашу поетесу, громадську діячку, патронку багатьох відділів Союзу Українок Канади — Лесю Українку.

Свої дитячі роки Леся провела на Волині. В родині Косачів було два хлопці і чотири дівчини. Мати (Олена Пчілка) повністю присвячує себе вихованню дітей. Про це вона пізніше писала так: „В дітей мені хотілось перелити свою душу і думки, і я з певністю можу сказати, що мені це вдалося". Особливу увагу, одначе, Олена Пчілка присвятила Лесі, зауваживши в неї літературні здібності. Батько Лесі, Петро Косач, був другом, дорадником і помічником Лесі.

Любов, увага батьків і виховання Лесі дало нам світової слави поетесу — Лесю Українку.

О. Г.

Петро Ґоць

Поет Петро Ґоць родом з Волині, тепер живе біля Львова. У творах поета описана сива давнина, вічність історичних міст, пам'ять великих громадян і малюнки волинської природи.

Галина Михальчук

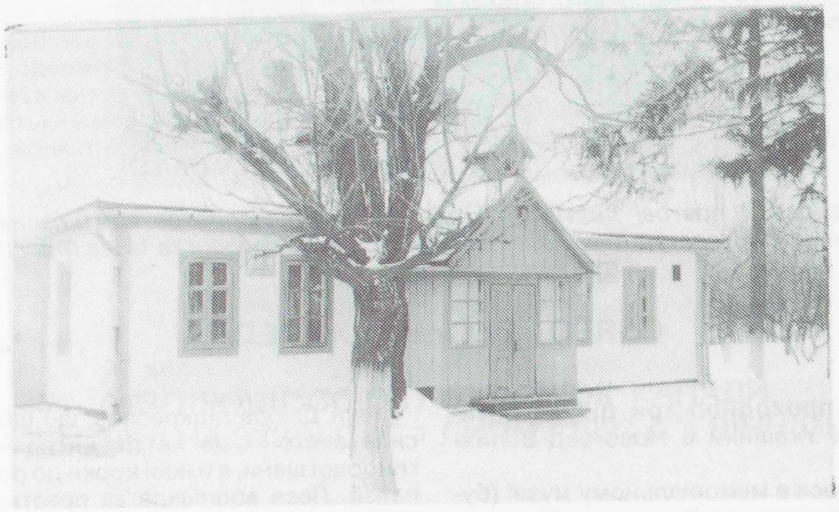

ЛЕСИНА ХАТА

Мила, свята біла хато!
Вікна, як очі в світи...
Як ти дала нам багато!
В душі — до віку світи!...
Тут на горбі коло Случі,
Лесю ти вивела в світ.
Тут вона в дні кругойдучі
Перший побачила цвіт.
Перше промовила слово
В малині очі ясні,
Тут заспівала на ново
Рідні, ласкаві пісні.

Тут вона букви в рядочку
Склала у перші склади,
Тут напилася в садочку
Кращої в світі води.
Звідси до отчого краю
Світлу любов понесла,
Рідного, милого раю
Образ навік запасла...
Біла хатино на кручі!
Вічно нам в душі білій!
Як джерело біля Случі —
На всі часи не мілій!

ЛЕСИНЕ СЛОВО

Мов дівчина в легкій хустині,
З доброзичливістю привіту
Ходить слово твоє по Волині,
Ходить слово твоє по світу.
То наллється конвалії дзвоном,
То струною арфи озветься,
То сяйне виноградним гроном,
То зорею в ночі всміхнеться.

Всім воно стає в пригоді,
Хто за друга тебе вважає,
Хто шукає щастя в народі,
Хто народу добра бажає.
З ним нам легше боротись, жити
І нове життя будувати...
Буде завжди воно служити
Всім, хто вміє тебе шанувати.

НАТАЛІЯ ЛІВИЦЬКА-ХОЛОДНА

„Коли вітер пісню котить хвилею вечорових тиш, це тоді під вербою похилою народився мій перший вірш". Тоді юній поетці було 12 років. Цей поетичний нахил переслідував її все життя, в добрих і в прикрих обставинах.

Народилася Наталія Лівицька-Холодна в степовому хуторі, коло містечка Гельм'язова, Золотоношського повіту, на Полтавщині в 1902 році. Якраз в цій місцевості прийшлось і мені провести своє дитинство, тільки в значно пізніші часи. Батьки Наталі, Марія і Андрій Лівицькі, привили їй любов до того чудового краю, як і виховали її на свідому громадянку. Про часи свого дитинства, проведені разом з братом Миколою, часто згадує в пізніших роках поетка.

Батько Наталі — адвокат, пізніше наступник Головного Отамана Симона Петлюри і голова УНР в екзилі. У 1920 р. родина Лівицьких разом з урядом УНР лишає Україну.

В 1924 р. Наталія Лівицька одружується з мистцем-малярем Петром Холодним молодшим.

Рання творчість Наталі Лівицької-Холодної була під впливом поезій Олександра Олеся. Наталя належала до групи поетів, що жили в Празі, такі як Євген Маланюк, Олена Теліга, Леонід Мосендз і інші. Вона, як і інші, переймається патріотичними почуттями:

О, краю мій! В словах простих і ніжних
Я шлю Тобі весняний мій привіт.
...коли ж Тебе почують люди?
Коли шляхетний, гордий гнів
Тобі вогнем розсадить груди
і вдарить в серце ворогів?

Після молодих років, коли у життя, встелене мріями з милим коханим, вривається розчарування, поетка часом впадає в зневіру, що виражено в таких словах:

Ти ще навідуєш мене у снах,
мій перелеснику, моя ти мріє.
Чи правду то співається в піснях —
ти купаний в любистку, чи шавлії?
Що сталося в останніх тих роках,
коли так гарно нам достигла осінь?
Невже ж ці зморшки й жили на руках,
чи попіл смутку — не бурштин — в волоссі?
Чи ти на краще тільки шлюбував,
як стали ми на рушнику вінчальнім,
і руки нам священик пов'язав
лише на щастя, не на дні прощальні?

Пізніше, в своїх роздумах вона все частіше й частіше звертається до Бога. Це та віра, яка трималa її все життя, і про це найкраще написано у вірші „Молитва":

Ти захист мій, Ти збережеш мене від скрути,
огорнеш радістю і силою надхнеш,
Ти знімеш з серця мого тягарі покути,
в Твоїх руках я, Боже, вирятуй мене!
Навчи мене, якими йти шляхами маю,
будь моїм оком, будь порадою в журбі,
до Тебе я в своїй скорботі прибігаю,
і сльози каяття приношу я Тобі.
Я вірю в милосердя Твого щиру повінь,
що з нього Ти в безмежній батьківській своїй любові
помилуєш мене і змиєш з мене гріх.
Та не почуєш голосу мого в тім хорі,
що гучно прославля діла Твої усі.
Я лиш люблю Тебе й любила у покорі,
у кожнім подисі і навіть у грісі.

Еміґраційні роки лягли важким тягарем на поетку. Немилосердна смерть забирає найближчих: брата в листопаді 1989 р., чоловіка в січні 1990-го року.

Все своє життя Наталія Лівицька-Холодна була підпорою чоловіка у його житті і в його малярській праці. Свою ролю в родині окреслювала так:

...Мати, коханка, сестра,
Вірна дружина твоя,
Мудрість так каже стара,
Буду такою і я.

Проживає тепер Наталія Лівицька-Холодна під опікою дочки і внуків. Єдина втіха — життя не прожито марно:

Поезія — це молитва,
...Поезія — це згорання,
...в незгораємій купині
горять в душах поетів огні, огні вічні.

———————

Наталя Лівицька-Холодна

О Господи, так мало часу!
так мало вже... Тривога все росте.
Вже ніч останній промінь згасить
і в пітьмі втопить сонце золоте.
І ось, перед страшним порогом,
так хочеться повірити в любов,
повірить в милосердя Бога
і спертися на вірність друга знов.

1965 р.

ПРОВІНЦІЙНИЙ З'ЇЗД СУС БРИТІЙСЬКОЇ КОЛУМБІЇ

В суботу 9 жовтня 1993 р. в м. Кемлупс відбувся Провінційний З'їзд СУС у Британській Колумбії. Відкрила з'їзд голова провінційної управи Союзу Українок пані *А. Шепель* і попросила присутнього *о. Блажука* показати молитву. Потім всі вшанували членів і членкинь складових організацій СУС, що померли в останніх роках.

Делеґати доручили пані *А. Шепель* керувати з'їздом, а секретарями були — п. *С. Лебедович* (ТУС) і пані *Д. Панчук* (СУК). На з'їзді обрано резолюційну комісію в такому складі: *п. І. Коляска, пані Лаєн і пані Буґера.*

Пані *А. Шепель* привітала всіх присутніх делеґатів і закликала, щоб молодші членки вписувалися до відділів СУК. У своєму короткому звіті вона сказала, що заходами Централі було влаштовано весняний чай, на якому привітали українського амбасадора п. Л. Лук'яненка. Вона також була делеґаткою на Всеканадському З'їзді СУС у Вінніпеґу.

Пан *Іван Лазарук* привітав делеґатів від Провінційної Екзекутиви ТУС на Британську Колумбію. У своєму привіті Голова СУС на Британську Колумбію п. *Богдан Гудзик* згадав також, що цього року наша Церква святкує своє 75 ліття служіння Богові і своєму народові. СУС мусить допомагати, крім Інститутів і Музею, також Україні.

Голова Ванкуверської філії Музею пані *Ненсі Воробець* привезла багато річей з Музею і говорила за розширення Музею. Вона також пропонувала купувати "Charity Bonds" для підтримки Музею.

Голова відділу СУК у Кемлупс пані *Б. Буґера* привітала з'їзд та сказала, що їх відділ вшанував 3 членок з нагоди їх 25-літньої праці. Відділ посилено працює, щоб збудувати нову Церкву. Голова відділу СУК у Вернон пані *Д. Панчук* вітала з'їзд і коротко розповіла про працю відділу. Всі членки є вже старшого віку, але жертвують на Церкву, на Колеґію, на Консисторію, на фонд „Променя", на Музей і на КУК. Разом з цим вони допомагають Україні, дають на "Diabetis Fund" та на місцевий госпіталь.

Голова відділу СУК у Ванкувері пані *С. Стасюк* вітала з'їзд та сказала, щоб ми заохочували молодших жінок вступати у відділи СУК. Голова відділу СУК із Сурей пані *Шульга* вітала з'їзд та розповіла про працю свого відділу. Відділ вшанував 2 членок за їх віддану працю. Відділ доглядає Рідну Школу в якій навчаються 10 молодших дітей і 6 старших. Голова відділу СУК з Келовна пані *К. Бартко* привітала з'їзд і сказала, що їх відділ має 68 членок, але всі вони вже є старшого віку.

Голова відділу ТУС з Нью Вестмінстер пан *Савчук* привітав з'їзд та сказав що хоч відділ має всі можливості до праці, але в членів відділу немає зацікавлення. Раніше цей відділ нараховував 40 членів, а на сьогодні залишилось лише 16.

Голова відділу ТУС з Сурей пан *Коропатніцький* вітав з'їзд і повідомив, що його відділ має 39 членів. Вони мають намір створити групу "Ukrainian Fiddlers". Відділ також пошукує доброго організатора для місцевого відділу СУМК.

Голова відділу ТУС з Келовна пан *А. Романик* привітав з'їзд і сказав, що в їх відділі є 23 члени і всі досить активні. Цього року відділ вітав у себе амбасадора України Л. Лук'яненка. Голова відділу ТУС з Вернон пан *О. Панчук* вітав з'їзд і сказав що в їх відділі є дуже мало членів, які цікавляться і допомагають в культурному житті громади. Згадав також що член їх відділу пан *Чиж* переклав з англійської мови на українську книжку АА (Alcoholic Anonymous) і велике число їх передав в Україну. Пан Чиж доставив в Україну велике число Біблій. Говорячи про інститут п. Панчук сказав що Інститут ім. Петра Могили в Саскатуні потребує допомоги й оновлення.

Пан *І. Коляска,* який недавно повернувся з України сказав, що комуністи ще й досі стоять при владі. Він також сказав, що передав комп'ютер в Тернопільську організацію, що на нього жертвували українці в Канаді, але Україні ще потрібно багато допомогати.

Пан *С. Лебедович* повідомив що у Ванкувері створився комітет із чотирьох членів ТУС, що збирають на допомогу Україні. Він також сказав, що амбасадор Лук'яненко повернувся в Україну щоб допомогти демократичним організаціям у виборах.

На з'їзді було кілька доповідачів.

Пані *Дзюбенко* з Ванкуверу розповіла про тяжкі організаційні початки Союзу Українок Канади, але результати 67-річної праці є вдовольняючі.

Пані *В. Пушка* з Сурей говорила про теперішні наші завдання, про допомогу Україні.

Пані *С. Стасюк* з Ванкуверу говорила про мішані подружжя та їх негативні впливи на культ-освітню працю в наших громадах.

Пані *М. Гуш* з Келовна говорила про допомогу Україні.

Після цих панельних виступів відбулася жвава дискусія. Участь у дискусії приймали: пан *Гудзик,* пан *Романик,* пан *Коляска,* пані *Воробець,* пан *Лазарук,* пані *Дзюбенко.*

Пані *Дзюбенко* сказала, що було б добре відвідати відділи в Prince George і у Victoria, але це коштовно і треба організувати фонди на цю подорож.

Пан *Гудзик* у своєму виступі говорив про нашу Українську Православну Церкву в Канаді. Закликав усіх бути активними в наших церковних громадах. Провінційна управа мусить мати постійні зв'язки з Краєвою управою.

На закінчення з'їзду відбувся концерт, на якому були співи, танці, художнє читання та музичні виступи.

Голова з'їзду пані *Шепель* подякувала відділові СУК в Кемлупс, який гостив цей з'їзд та вручила пані *В. Пушці engraved pin* за дворічну працю в провінційній екзекутиві.

Вирішено, що наступний Провінційний з'їзд відбудеться в Келовні в 1994 році.

З'їзд закінчився молитвою і співом національного гімну „Ще не вмерла Україна".

Доротея Панчук
секретар з'їзду

P.S. Резолюції з'їзду будуть поміщені в англійській секції журналу. *О. Г.*

50-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ ВІДДІЛУ ІМ. КНЯГИНІ ОЛЬГИ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ В ҐРІМСБІ

Вийнятково урочисто відзначив свій Ювілей відділ Союзу Українок в Ґрімсбі 7-го листопада 1993-го року. Ювілей творчої праці і спогадів за минулі 50 років, час за який була основана і розбудована наша організація.

В цей день, після закінчення Святої Літургії, всі присутні були запрошені до церковної залі на святочне прийняття, урочистості і ювілейне святкування. Вже при вході до залі відчувався святочний настрій. Вся заля наче преобразилася. На столах, у вазончиках, розставлені свіжі квіти і виблискують пляшки шампанського. Головний стіл застелений вишиваними обрусами і удекорований квітами. На ньому, наче намальовані, пишаються величезний Ювілейний торт з відповідним написом і традиційний коровай, мистецько вироблений і удекорований панією Марією Бурак. На головній стіні — величезне пофарбоване на золото — 50 — символ сьогоднішнього свята.

Святкування відкрила голова відділу, пані Валентина Яворська. Звертаючись до присутніх, вона сказала: „Відкриваючи свято з нагоди 50-ліття існування нашого відділу Союзу Українок Канади ім. Княгині Ольги маю велику приємність вітати голову громади пана Михайла Качуру, всіх присутніх парафіян, делеґатів і гостей. Щиро дякую за Вашу присутність. Сьогоня ми маємо честь вітати на нашому Святі голову Крайової Управи Союзу Українок Канади, пані Орисю Сушко; голову Провінційної Управи пані Галину Щерблюк; голову Крайової Управи Т.У.С. пана Дмитра Шпитковського."

Молитвою „Отче наш...", яку проспівав хор нашої церкви під керуванням дириґента Євгена Лучків, розпочалося святкування.

Після молитви культурно-освітній референт відділу, пані Марія Нечай, зачитала імена блаженної пам'яти покійних членкинь відділу, а пані Павліна Бойчук, засвітила свічку — символ нашої молитви за спокій душ Спочилих. Хор і всі присутні зворушливо проспівали „Вічную Пам'ять".

Пані Мирослава Шпитковська і Марія Василечко, на спеціяльному постаменті пе-

ред головним столом, засвітили 50 свічок, символ 50-ти років існування відділу. Голова відділу, пані Яворська, передала дальше ведення програми свята голові Ювілейного Комітету, пані Стефанії Шпитковській. Вона представила всіх присутніх за головним столом, після чого розпочався святковий обід. До кави був розрізаний і поданий присутнім великий святковий торт, прикрашений і удекорований відповідним написом.

Після смачного обіду, голова Ювілейного Комітету, представила присутнім делеґатів і гостей, зачитала привітання надіслані Митрополитом Василієм, Єпископом Юрієм та відділами Союзу Українок Канади, делеґати яких не змогли прибути на наше свято.

За програмою слово мала голова відділу пані Яворська:

„50 літ існування відділу — це довгий час. Половина людського життя, муравлиної відданої праці. Це незабутні роки, коли ми і наші попередниці віддавали свою жертвенну і безкорисну працю на добро рідної Церкви, Громади і на збагачення, організованим шляхом, загального українського життя в Канаді. Багато з нашого відділу вже не беруть участи в святкуванні цього Ювілею. Вони відійшли навіки, але їхній вклад праці, частинки їхнього життя, їхні імена — нам не вільно забувати.

Вічна їм пам'ять!

Невеликий по кількости членів наш відділ, але від самих початків постання громади і аж до сьогодня ні одна подія в житті Церкви або Громади не відбувалася без участи жінок відділу. Малесенький жіночий відділ, який сам потребував підтримки, ніколи не відмовлявся допомагати іншим. С.У.М.К., школа, матеріяльна підтримка Українських музеїв, харитативна праця, опіка над хворими, ось неповний перелік роботи, яку виконують все одні і ті ж членкині нашого відділу в Ювілейному році.

Відзначаючи 50-літній ювілей, ми мусимо знати імена тих жінок, які щиро і віддано працювали і працюють для добра нашої Церкви, Громади та української спільноти.

Далі, дуже урочисто, голова відділу проголошує імена членкинь, а заступниця голови пані Марія Качура вдекоровує їх корсажами з відповідним поздоровленням. Далі з поздоровленням, привітами і побажаннями, виступили: Орися Сушко — Крайова Голова Союзу Українок Канади, Галина Щерблюк — Голова Провінційної Екзекутиви С.У.К. на Сході Канади, Дмитро Шпитковський — Голова Крайової Управи Т.У.С., інж. Михайло Качура — Голова Громади Св. Юрія в Ґрімсбі, Онт., Кирило Шпитковський — Секретар місцевого відділу Т.У.С.

Святкування продовжувалось виступом почесної довголітньої членкині Поліни Бойчук. Вона зачитала добре опрацьований нарис історії заснування відділу від 1943-го року. Виступ часом перивався щирим сміхом присутніх на її валсні спогади і коментарі, які вона подавала з властивим їй гумором.

Найбільш урочистою частиною програми свята було вручення грамот від Централі Союзу Українок Канади. За щиру, віддану і безкорисну працю для добра Церкви, громади та української спільноти, на відзнаку 50-літнього Ювілею Почесними Грамотами були нагороджені: Марія Бурак, Поліна Бойчук, Валентина Яворська, Теофілія Лиса, Мирослава Шпитковська, Стефанія Шпитковська, Віра Ткаченко.

Грамотами Подяки були нагороджені: добродійка Шадурська, Марія Качура, Ярослава Баглай, Галина Ленько, Марія Нечай, Дора Чорнієва, Марія Василечко, Оксана Вірчимага, Ева Дзямба.

З відповідним поздоровленням грамоти вручали Орися Сушко — Крайова Голова Союзу Українок Канади, Галина Щерблюк — Голова Провінційної Екзекутиви С.У.К. та Валентина Яворська — Голова місцевого відділу С.У.К.

Не можна оминути, не згадавши про велику роботу, яку виконав відділ ім. Княгині Ольги, а зокрема Голова і секретар Ювілейного Комітету — Стефанія Шпитковська і Марія Нечай, видавши пропам'ятну Ювілейну книгу. Це був проєкт на відзнаку 50-ліття існування відділу. Проєкт був вчасно виконаний і присутні на святі, по закінченні офіційної частини, з цікавістю знайомились з цим виданням. Дехто купував книгу на згадку про минуле, висловлюючи своє враження: „Не велика розміром, змістовна, сумлінно виконана з добрими світлинами, книга".

Святкування наближалося до закінчення. Кінцеве слово подяки промовила пані Марія Бурак — секретарка відділу. Вона

зложила подяку Ювілейному Комітетові за взірцево підготовлені і проведені святкування, всім, що чимбудь спричинилися до підготовки Ювілею та всім присутнім, що так чисельно прибули на наш Ювілей.

Урочисте святкування 50-літнього Ювілею Союзу Українок Канади, відділу імені Княгині Ольги в Ґрімсбі, 7-го листопада 1993-го року закінчилося загальним співом „Де згода в родині...", а всі присутні створили вінок „Любови і братерства", взявшись за руки.

В. Яворська

Ювілейний Комітет: Марія Нечай — ювілейна секретарка, Валентина Яворська — голова відділу, Марія Бурак — секретарка відділу, Стефанія Шпитковська — голова ювілейного комітету, Марія Качура — заступниця голови відділу

50-літній Ювілей Відділу Союзу Українок Канади ім. Княгині Ольги в 1993 р. Марія Бурак, Валентина Яворська — голова, отець Шадурський, добродійка Шадурська, Менодорія Чернієва. Стефанія Шпитковська, Марія Василечко, Марія Нечай, Мирослава Шпитковська, Павліна Бойчук. Марія Качура, Оксана Вірчимага, Галя Ленько. Немає на світлині: Ярослави Баглай, Еви Дзямби.

ВІДЗНАЧЕННЯ З НАГОДИ 75-ЛІТТЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ

ТОРОНТО, ОНТ.

Добрим пляном і солідною працею можна осягнути добрі цілі. Своєю запопадливою працею молодий заряд Катедральної Громади св. Володимира в Торонто і члени управи були ініціаторами надзвичайно-успішної імпрези: „Вечір в Честь Заслужених Членів", що відбувся 24-го жовтня, 1993 року в Культурному Осередку ім. Св. Володимира на Оселі Київ, Оквіл, Онтаріо.

Велика кількість громадян і гостей, що прибули на святковий вечір доказує, що вшановані члени заслужили на пошану за свою працю та відданість Церкві, громаді і нашому суспільству.

Відзначені були: вельмишановні протопресвітер Петро і добродійка Катерина Бублик за 41-річну віддану працю на церковній і громадській ниві, як також шановні члени Павло і Марія Божик, Василь і Аделя Кирилюк, Петро і Таїса Шкурка. Своєю присутністю вечір вшанували достойні гості: Амбасадор України до Канади Левко Лук'яненко з дружиною, голова Конґресу Українців Канади в Онатріо інж. Ярослав Соколик; голова СФУЖО Оксана Бризгун-Соколик; колишній міністер до провінційного уряду Іван Яремко з дружиною та інші.

Святковий вечір відкрив коротким змістовним словом голова Управи Катедри, Олег Головатий. Керівник програми був Володимир Шевчук. Преосвященний Владика проказав молитву і поблагословив вечерю. Піднесено було тост за Королеву Єлисавету II і за Канаду та Україну. Привіти були прочитані від голови громади Олега Головатого, від Преосвященного Владики Юрія, від посла Левка Лук'яненка і від різних громад та організацій. Достойний посол Лук'яненко у своєму привіті коротко переказав про теперішню трудну ситуацію на рідних землях і про свою постанову повернутись на Батьківщину, щоб допомогти Україні.

Головна точка програми була: представити наших вшанованих ювілятів і розказати про їх життєвий шлях. Про протопресвітера Петра й добродійку Катерину Бублик сказала Галина Мельник-Марко. Вона ширше розповіла про їх наполегливу послідовну працю, їх патріотизм, жертвенність та відданість нашій Церкві і українському суспільству продовж 41 років.

Отець Петро і добродійка Катерина довгі роки займали чільні місця у церковних і світських екзекутивах при Українських Православних Громадах та підносили їх до вершин зразкових парафій як на релігійному так і на національному полі. Вони присвятили багато свого трудолюбивого життя з молодю із дітьми в парафіях і на літних виховних оселях. Вони все дбали про розвиток Рідної й Недільної Школи та співпрацювали з усіма організаціями, де вони прислуговували, — і в Англії, і в Канаді.

Не зважаючи на різні труди та перешкоди, отець Петро збудував три народні доми в околиці Ванкувер, обслуговував там церкви і розбудовував громади. В 1981 році, отець Петро і добродійка Бублик переїхали до міста Торонто, де вони продовжують виконувати завдання, що наложила на них церква. Своєю вірновідданою працею вони здобули велику пошану і повагу.

Отець Петро одержав всі церковні нагороди і Протопресвітерство за свою безперервну працю; Канадське Міністерство Горожанства і Культури нагородили його Відзначенням та Грамотою. Отець Бублик був членом УПЦК Консисторії протягом 10 років, заступником голови Східньої Єпархії почерез 9 років, був головою Виконавчого Комітету по святкуванню 1000-ліття Хрещення України, був головою Всеканадського Комітету в обороні Дем'янюка, керівником радіопрограми Східньої Єпархії, капеляном Прихильників УНРади, капеляном Пластової Організації, і СУМКу, член Ордену Св. Андрея, член і капелян Товариства Українців Самостійників і Інституту Св. Володимира, був членом багато інших організацій. Часто за відсутності правлячого Єпископа Східньої Єпархії отець Петро з благословенням Митрополита Василія заступав Владику. Як церковно-суспільний діяч отець Петро все був і є зацікавлений всіма ділянками духовного та національного життя свого народу. Гармонійна співпраця добродійки Катерини з мужем отцем Петром творила

їм духовне поповнення. Їхня сильна віра у Бога допомогла їм перебороти життєві труднощі у відповідальній праці. Добродійка Катерина Бублик вже 41 років учителює і була керівником в Рідній і Недільній школах. Вона переконана, що школа об'єктивно виступає провідним фактором прилучення молоді до національної культури і традицій. Вже довгі роки добродійка займала пост секретарки і референтки в різних комісіях: в місцевій, провінційній та центральній екзекутиві Союзу Українок Канади. Вона є членом Торонтської Шкільної Ради і Council of Heritage Languages. Добродійка була нагороджена Міністерством Горожанства за „Добровільну Службу", та Почесною Грамотою від Союзу Українок Канади за 35 років активного членства. Вона нераз виголошувала доповіді на з'їздах та імпрезах, допомагала на літніх діточих таборах, часто дописує до преси і бере участь разом з отцем Петром на Церковних Соборах. Почуття відповідальности був для неї найголовніший предмет, і це вірування вона старалась передати дітям і молоді у школі, де довгі роки вона учителювала, і на Курсах Українознавства.

У розмові з нею, добродійка сказала, що вона вдячна Богові за те, що врятував її у дитинстві від жахливого голоду та війни і дав їй змогу вкласти свою цеголку в працю великої української спільноти.

У своєму слові про Павла і Марію Божик, Віктор Гетьманчук підкреслив, що пан і пані Божик звертали дуже багато уваги для збереження української мови в нашій громаді, все нагадуючи науку Митрополита Іларіона. **„Без української мови, нема української церкви".** Вони постійно цікавляться станом української церкви в Канаді і в Україні. За 8 років головства у відділі Союзу Українок Канади ім. Княгині Ольги Марія Божик своєю невтомною працею не одну вложила цеголку у розвиток відділу і Катедральної громади.

Про Василя і Аделю Кирилюк розповіла Алла Шкляр, про багато талантів, якими ласкавий Господь обдарив Василя, і що він усі таланти використовує для добра Церкви, Канади і українського народу.

Він є член президії СКВУ, член дирекції кредитівки СОЮЗ, товариства Проф. і Підприємців, Катедри св. Володимира, Інституту св. Володимира, Фундації СУС і багатьох інших. За віддану службу і любов до своєї Української Православної Церкви в Канаді він одержав Орден св. Андрея і є тепер головою Ордену Святого Андрея. При Канадській Військовій Службі він був Major in Can. Air Force. Там він був відповідальний у школі чужоземних мов і був перекладачем. Його дружина Аделя має дарований талант по мистецтві, нераз удекорувала Інститут св. Володимира своїми картинами, вона чутлива, вирозуміла і все піддержує свого подруга у його діяльній активній невсипущій праці.

Про Петра і Таїсу Шкурку розказав о. Григорій Мельник, колишній учень п. Шкурки. Головна мета п. Шкурки є передавати молоді красу церковної музики, співу та звичаїв. Він має особливий підхід до молоді й вміє прищепити любов в них до церковних традицій і культури. Він вже 36 років віддано і невтомно працює з молодю при Катедрі св. Володимира, в школі, на Курсах Українознавства, в Недільному Курсі, на оселі „Київ" та в Управі Катедральної громади. Він є організатором і керівником читців Дій св. Апостолів, Архиєрейських співців та Недільного Курсу. Таїса Шкурка все піддержує і заохочує свого чоловіка до дальшої праці. Вона ставить на першому місці свого життя любов і вірність своїй церкві, вона разом з чоловіком переживають долю і недолю громадського життя в Канаді й в Україні. Вони часто опікуються дітьми з України.

Між промовами відбулись мистецькі точки, виконані п'яністом клясичної музки Михайлом Куррі. Артистично виконані були композиції „Елегія" М. Лисенка, і „Концерт Етюд" Н. Паґаніні.

Вшановані ювіляти, вдячні й зворушені, виступили зі словом подяки за пошану і привіти, подякували господарям імпрези і великій громаді, що прибули на їх свято. При цім було вручено протопресв. Бубликові від Катедральної Громади прекрасну св. Евангелію з декоративною різьбою золотими виробленими взорами. Ця приємна несподіванка викликала грімкі оплески від присутніх і зараз спонтанно для всіх відспівано „Многоліття".

Протопресвітер Бублик ще раз висловив подяку за відзначення і за відслуження молебня і привітів у церкві.

На заключення програми Преосвященніший Владика Юрій висловив щире признання заслуженим ювілятам за їх відданість,

патріотизм і жертвенність для нашої Церкви, громади і суспільства.

Д-р Богдан Криштальський, голова Діючого Комітету, подякував всім, що спричинились до урочистого вечора. Отець Богдан Сенцьо попросив всіх разом проспівали молитву „Достойно є".

Цей вечір напевно залишиться милим спогадом всім, що прибули на це свято. Довгою чергою присутні приступали до вшанованих ювілярів добродіїв, щоб побажати їм здоров'я, надхнення і сили до дальшої праці.

Хай Всевишній Господь наділяє їх всеблагими ласками та поблагословить їх зусилля ще на Многі, Щасливі Літа!

До ділового комітету входили: д-р Богдан Криштальський, протоієрей Богдан Сенцьо, Міла Критюк, Алла Шкляр, Володимир Іваницький і Володимир Шевчук.

Галина Мельник-Марко

ВШАНУВАННЯ АННИ ОСОБИ
ЕДМОНТОН, АЛБЕРТА

За віддану довголітню працю управа катедральної громади Св. Івана вшанувала пані Анну Особу грамотою і медалею „Почесне членство".

Анна Особа ще немовлям прибула до Канади зі своїми батьками Гаврилом і Софією Спасюк в 1914-му році із села Нівра, Борщівського повіту. Оселилася родина на гомстеді коло містечка Ґлендон в Альберті. Тут Анна виростала і ходила до державної школи. В родині було восьмеро дітей, Анна — найстарша.

В 1930-му році Анна Спасюк одружилася з Грицем Особою в українській православній церкві „Нова Буковина". Молоде подружжя провадило господарку на фармі 16 років. Після того переїхали до містечка Ґлендон, де тримали склеп і оперували січкарнею.

Тут родина повністю включилася в церковне життя. Гриць Особа (будівельник по фаху) побудував в 1946-му році нову церкву і народній дім при допомозі інших осіб.

Отець Сенишин відправив першу літургію, Гриць Особа — дякував.

Так почалося життя громади. Відбувалися храми і інші імпрези, пані Анна готувала смачну курячу зупу, робила перекуски.

В 1947-му році пані Луклан організувала відділ Союзу Українок Канади в Ґлендон. Пані Особа була першою головою відділу і ввесь час була активна, працюючи в різних комітетах.

В 1954-му році родина поселилася в Едмонтоні і відразу включилася в працю при православній громаді Св. Івана, а Анна в працю відділу СУК.

І тут Анна працювала в різних комітетах, починаючи від „Садочка" (3 1/2 роки), референтка „Променя" і багатьох інших, включаючи громадське бінґо.

Та найбільше Анна виявила себе працюючи в „Добродійному товаристві", в яке вона включилася в 1953 році. В цьому товаристві Анна довгі роки була касієркою, відвідувала хворих церковної громади, працювала в різних лікарнях. В Alberta Hospital (для душевно хворих) вчила вишивання, писання писанок, була інструкторкою ручних робіт. В час Різдвяних і Великодних Свят парох громади Св. Івана служив служби, а члени добродійного товариства і членки СУК подавали пацієнтам Святу Вечерю і Спільне Свячене.

Пані Особа була інструкторкою вишивання, писання писанок, плетіння кошиків і для СУМКу. Вона пошила перший однострій для СУМКівського хору, а хор нараховував 70 осіб.

В імені відділу СУК пані Особа влаштовувала чайне прийняття для нових горожан Канади на протязі чотирьох років.

Служила в комітеті святочного чаю, що відбувається щороку в пошану Високопреосвященнішого Єпископа Івана, під головуванням Тетяни Лазарович і добродійки Ю. Мельничук.

Господь поблагословив Анну і Гриця Особів трьома дітьми: син Давид — лікар, син Євген — учитель, дочка Леся працює з комп'ютерами при Edmonton School Board.

Пані Анна Особа є лагідної вдачі. Вона пережила веселі і сумні години в своєму житті. Поховала свого чоловіка. Пізніше одружилася з Миколою Шведом. Зараз пані Анна є активна членка громади, відділу СУК і клюбу сеньйорів.

Крім „Почесного членства" пані Анна попередньо отримала і інші нагороди. Так 1956 року отримала почесне посвідчення від українського інституту Св. Івана, а 25 серпня 1991 року була вшанована Сюозом Українок Канади при катедрі св. Івана.

ВІДКРИТТЯ ВИСТАВКИ ПЕТРУСІ ПЕЛЕХ

Шановні присутні!

Мені дуже приємно цього вечора представити Вам нашу мисткиню, Петрусю Пелех, тому що вона родилася в Альберті в домі бл. п. Андрія і Фіони Пелехів, і тому що приємно втішатися здобутками наших односельчан. Тим більше радію з того, що пані Софія Скрипник прихильно ставиться до наших канадських українських художників і влаштувала цю виставку.

Петруся Пелех вихована в Едмонтоні і має ступінь бакалявра наук в "Medical Laboratory Science" з нашого Університету Альберти. Вона кілька років працювала як помічна дослідниця на полі електронної мікроскопії і також як технолог для Федерального Департаменту Довкілля. Цікаво, що навіть в тім молодім віці її праця мала певний вплив на неї, бо тепер вона, особливо звернула увагу на своє довкілля, і її твори це віддзеркалюють.

В 1981 р. Петруся вирішила записатися на курс малярства в "Ontario College of Art", який успішно закінчила, і від тої пори їй відкрилися нові стежки і нові поля для праці — для неї відкрився цілий новий світ творчости. Але вона не була задоволена лише однією школою, вона далі покращує своє знання і техніку навчаючись у різних мистців, як: Skip Lawrence, Gerald Brommer, Virginia Cobb, Maxine Masterfield і в St. Lawrence College.

Петруся не лише удосконалювала себе, (своє уміння) але також вела курси, зокрема тканини від 1975-81 рр. у Бенф Центрі, де шість років вчила українське ткацтво. У Нью Бранзвику також викладала два роки (1983-85).

Сьогоднішня виставка Петрусі вже є вісімнадцята, починаючи від 1977 року в Бенф. Ці виставки були особисті або з іншими мистцями художниками Канади від Вікторії до Едмонтону, Торонта, Фредриктону, Оренджвилу, Шельбирну, Гамільтону і Стратфорду. Її різноманітні таланти включають тканину, писанкарство, фарбування вовни, акварелі, олії, рисунки чорнилом, коляжі або комбінація цих методів. Якраз я хочу звернути Вашу увагу на сьогоднішню виставку — мисткиня користується цими різними методами з творчою ініціятивою художниці. Мені трудно уявити, як можна досягнути такий цікавий і унікальний результат.

Тематика цієї виставки є наше довкілля, наша природа, себто дерева, горби, каміння, тощо. Петруся мешкає в Оренджвил, близько Торонта і Ніаґари, де, як ми всі знаємо, є прекрасні краєвиди. Але то не досить там мешкати, треба мати очі, які навчені бачити красу. Так як лікар вишколений бачити ознаки певної хвороби, дентист перше бачить зуби, окуліст перше бачить очі, так художник перше бачить красу природи: кольори, дерева, стовпи, листя, горбочки та лани. Так і наша виставка сьогодні відображує уяву мистця про її довкілля.

Зліва направо: пані Наталка Кіт, Петруся Пелех, Софія Скрипник.

З давнини, з Грецьких і з Римських часів люди вірували, що душі померших знаходили собі місце в деревах та лісах. Пошана до дерев і лісів в давнині відогравала важливу ролю в житті різних народів, зокрема Сходу. Взагалі, люди вірили, що майже все на світі було живе і що дерева, і рослини були одухотворені. Різні дерева і їх духи спричиняли дощ, сонце, вітер і добрий врожай. Залишки тієї історії ще існують сьогодні, як деякі нації святкують першого травня, коли вся природа пробуджується зі сну навесні. Вплив природи є відмінний для кожного з Вас, коли ми молодші та коли ми старші. Для Петрусі природа завжди відогравала важливу ролю.

Тут є присутня наша художниця, Петруся Пелех, і пані Софія Скрипник, які напевно можуть Вам відповісти на багато Ваших запитань.

Без жадних інших коментарів, мені приємно офіційно відкрити цю мистецьку виставку Петрусі Пелех.

Наталка Кіт

ДОПОМОЖІМ ЖУРНАЛОВІ

Пригадую відділам Союзу Українок Канади, як і персонально одиницям, що за знимки (фотографії), які подаються до „Променя" з дописом, пов'язані кошти. За кожну знимку треба платити $25.00. Тож проситься дописувачів старатись присилати гроші разом з знимкою.

Різдвяні чи Великодні поздоровлення просимо оплачувати так:

1/4 сторінки — $35.00
1/2 сторінки — $60.00
1 сторінка — $100.00

Великодні поздоровлення треба висилати місяць наперед, вже в перших числах березня.

Крайова Управа СУК просить референток відділів писати до „Променя" про працю своїх відділів щонайменше один раз на рік.

Єлисавета Білич
референтка „Променя"

ENGLISH SECTION

THE INTERNATIONAL YEAR OF THE FAMILY 1994

The above illustration is from the Canada Committee for the International Year of the Family 1994.

Throughout the world, 1994 will be a special year of celebration of the family, as declared by the United Nations General Assembly. It will be a year focused on promoting the importance of family values, the family structure, and examining today's families' changing role in society.

The Canada Committee for the International year of the Family 1994 was formed in November 1992 as an independent, non-profit organization, governed by a voluntary, 32-member Board of Directors, which reflects Canada's national diversity. It's goal is to help stimulate meaningful programs and activities at the national, regional and local levels. It is co-chaired by Her Honour Judge Andree Ruffo and Robert Couchman.

Continued on page 16

The International Year of the Family 1994
continued from page 15

In recent news release issued by the Canada Committee for the International Year of the Family, it stated that during 1994, they "will emphasize the importance of the function families perform as a financial, nurturing, protecting, educating and cultural unit; and how crucial that is in the development of individual members within families and their contribution to Canadian society."

The Hon. Ramon John Hnatyshyn, Governor General of Canada, and Canadian Patron of Honour for the International Year of the Family, has issued an official Proclamation. It reads as follows:

"The International Year of the Family offers Canadian families a unique opportunity to put aside the demands of hectic schedules and daily commitments to reflect upon the blessings of our families. During these times of ever increasing demands on families, many of whom are facing economic struggles, this year takes on a particular saliency: it calls on each of us to realize that we posses the love which is prerequisite to enhancing our family lives.

"I have long felt that the bonds which exist among family members help us become wiser and more generous people, for they provide us with an unequalled source of stability and encouragement. Out of this most basic social institution grows the strength of will and the courage of conviction which are so necessary for a prosperous, thriving country. This is but one reason why we must nurture, and indeed celebrate, our families as a vital part of our lives. The International Year of the Family is an opportunity not only to examine the many striking issues which place stress on the family environment, but also to recommit ourselves to our families by building stronger relationships with family members for whom we care.

"As Governor General of Canada, I am grateful for the opportunity to share my thoughts with Canadians on this important occasion and to encourage Canadians to continue to invest their time and energy in their families."

Many groups — both on the national and on the local level — are planning special activities during this coming year, to focus on family issues and serve as a catalyst for meaningful initiatives that can extend not only throughout 1994 but beyond.

The Ukrainian Women's Association of Canada's national executive has already announced some of our organization's plans and special events (please refer to the "News from the National Executive" article on page 23). We hope that each provincial executive will follow suit, as well as our local branches. There are many ways in which we can examine these important issues and a wide variety of special projects which can be planned and implemented.

The importance of the family unit and the belief that strong, lawful, nurturing, respectful and compassionate family values are vital to a strong and morally just society has always been traditional among Ukrainians throughout the world. This belief in the importance of family is what shaped much of our immigrant history.

Throughout 1994, we hope to hear from **all** our branches about your plans, ideas, and concerns, and how you celebrated the International Year of the Family.

— M. Z.

CULTURAL SCENE

PAT PELECH'S "SPIRITS IN NATURE" EXHIBIT

An exhibit of Ukrainian Canadian artist Pat Pelech's works, entitled "Spirits in Nature" recently opened at the Sofia Skrypnyk Gallery in Edmonton (see the article about the exhibit in the Ukrainian section of Promin).

In introducing the artist, Natalka Kit provided a very informative overview of the Alberta — born artist's background and artistic growth. We are reprinting a portion of Mrs. Kit's remarks about Pat Pelech below:

"I admire Pat's work because she is always ready for new challenges, new initiatives and experimentation. She has a natural creative style all her own that is pleasing to the eye and restful to the spirit. Her work is original, inventive and unique.

"I have seen Pat progress from hand crafts, such as embroidery and "pysanky" to oil painting, which encompassed some very serious works of still life and scenery. I found her oil painting very uplifting and cheerful, and hope that some day she will return to that medium of expression.

"However, Pat also got interested in wool dyeing, color schemes and various forms of weaving. She particularly studied and researched Ukrainian weaving with a view to incorporating Ukrainian designs in modern apparel. Here again, she chose to experiment and has produced commissioned wallhangings and wearing apparel with her own designs and insertions — certainly, works of art as well as conversation pieces.

"I really thought that weaving was going to be Pat's greatest love. This medium gave her creativity an opportunity to soar to new heights and she always came up with new ideas which met with great success.

"On a recent trip to England, where the country has been cultivated for centuries, Pat realized how fortunate we are in Canada where there is still wilderness and natural environment for future generations. This was the origin of her "Spirit Trees" series. We need to preserve and maintain our environmental heritage for

Continued on page 18

"Spirits in Nature" Exhibit
continued from page 17

those who will follow us. Spirit Trees/Poles house the spirits of dead ancestors. They bear witness to the affairs of man and the disappearance of our forests. Pat has chosen to portray "Spirits in Nature" with experimentation with paper, water colors, ink and collages. I know you will find them interesting."

In conclusion speaking about her exhibition, Pat Pelech explained her ideas about her work:

"I have always enjoyed the freedom that art allows and in fact encourages, and have derived great satisfaction from the experimental works that now occupy my interest. Although most of my works appear abstract, they are inspired by nature which offers opportunity for both physical and spiritual renewal to all of us. I enjoy expresing what I feel rather that what I see by transforming natural elements into my own images and colors."

YEAR OF THE FAMILY LOGO

The Canada Committee for the International Year of the Family has chosen the above artwork as the official emblem for the year's celebrations.

The design is a heart sheltered by a roof and linked by another heart. It symbolizes life and love in a home where one finds security, togetherness, tolerance and acceptance.

The open design is meant to indicate continuity, with a hint of uncertainty. The brushstroke, with its open roof line, completes an abstract symbol representing the complexity of the family.

— from information supplied by the Canada Committee for the International Year of the Family 1994

A PRAYER FOR THE NEW YEAR

by
Nellie McClung

Lord, let me live while I can see
The message in the blossoming tree;
The beauty in the wayside flower,
And love it for its one short hour;
While morning song of lark and jay
Can scatter all my doubts away,
And lift my poor heart from the sod,
And tell me I am Born of God.
While I can feel I'm linked with all
The burdened ones who halt and fall;
While I can feel my share of shame,
In every cheek that's dyed with shame,
While I can feel life's burdens sweep
Across my heart, and drive out sleep,
— While I can hunger, suffer, strive,
Lord, let me live — for I'm alive.

But if the time shall come when I
Forget to lift my eyes on high,
Forget to seek for love divine,
Or seek it, but for me and mine;
When my dim eyes shall fail to trace
Thine image in each human face;
When, lulled by comfort, ease, or pride,
I find my soul is satisfied,
To build its house of wood and hay
And let the old world go its way;
Content to preen before a glass,
While wounded ones, barefooted, pass
Easing my conscience, when I must,
By throwing hungry dogs a crust,
Then, Lord, thy crowning mercy shed,
And let me die — for I am dead.

———————

STREET KIDS INTERNATIONAL

Street Kids International, based in Toronto, Ontario, is an organization of community-based establishments and volunteers dedicated to helping street children around the world. Peter Dalglish, a lawyer by profession, is its founder and Executive Director.

It all began in 1986 when Peter Dalglish was in Khartoum, Sudan, working for the United Nations International Children's Emergency Fund (UNICEF). It was there that he saw street children for the first time: how they lived by their wits; how much they could beg or steal to survive.

Dalglish wanted to design a project for them that would be modelled after a business rather than a charity and would fill a need in the local market economy. He realized, according to John Godfrey of the "Financial Post", "that the best thieves were the most intelligent and enterprising kids..."

Using his garage in Khartoum as an office, he launched the Street Kids Bicycle Courier Service in October 1986 with three very poor children, three borrowed bicycles and a contract to deliver the "Sudan Times" — the English-language daily. The children picked up the newspapers from the publisher at five o'clock each morning, stamped them with the SK logo and dropped them off at businesses and homes throughout Khartoum. They were paid for this work. The idea was to give hope, not handouts. As one Sudanese boy said,

"My bicycle has given me a reason to live."

The bicycle couriers quickly earned a reputation for reliability and the demand for this service grew. Soon there were 80 couriers. The children paid for their own uniforms, were responsible for any missing bicycles and earned points for good performance. At the end of each month the points translated into cash bonuses.

Because the children could not read, they planned a colour-coding system to determine where the letters and newspapers were to be delivered. But as the number of customers grew, the system became inadequate. They had to learn to read. So the children themselves rented an office, hired a teacher, and began classes in the Arabic language.

Even as the bicycle courier service was becoming a success, Dalglish saw another problem looming in the lives of street children. It was the threat of AIDS. Poor children are especially prone to this disease. This was a new challenge of how to teach the children to protect themselves.

Peter Dalglish returned to Canada in September 1987 and founded Street Kids International, based in Toronto. It was to be an organization which would work with local organizations in all parts of the world. It is spearheaded by a staff, board of directors and dozens of committed volunteers. Its financial resources are limited. It relies on donations from companies, organizations, schools and individuals. Street Kids International is incorporated under the Corporations Act Ontario and is a registered charity under the Income Tax Act of Canada.

Bicycle courier services are ideal for street children. They know the streets. At the same time they learn to work together as a team, to be punctual and the importance of being honest and reliable.

On September 10, 1989 a bicycle courier service was launched in Bangalore, India. It proved to be a great success. About 2,500 documents were delivered by children on their bicycles. Prominent leaders and business people provided guidance and support. The children reported they were treated with respect by their clients and were often offered drinks and

Street Kids International
continued from page 19

sandwiches. People in other cities of India expressed interest in having the same kind of courier service.

A different kind of enterprise was started in the Dominican Republic. With the help of the local YMCA, street children were given small loans to start little businesses. They bought shoe-shine kits, vacuum bottles to sell tea and coffee and little food carts to sell other produce. All were given lockers at the YMCA office in which to keep their supplies. All had to attend classes to learn to read and write. They were encouraged to open bank accounts. All the young participants repaid their loans.

KARATE KIDS

The danger to the health of street children was the same worldwide. Street Kids International decided to produce a cartoon film for the world's street children that would present the dangers of AIDS in their language and would reflect the reality of their lives. The title chosen was "Karate Kids".

The National Film Board of Canada began production work on Karate Kids in Toronto in 1988 with the close cooperation of the World Health Organization in Geneva. The director, Academy Award winner Derek Lamb, and producer Michael Scott assembled a team which included the world's best animators. Kai Pindal, one of Canada's most experienced animators, created all the characters which appear in the film.

First, the film-makers had to meet street children. They went to Mexico City and Guatemala City and spent three weeks with the poor children on the streets. They listened to their stories, how they survived day by day, who were their friends and enemies, what they knew about AIDS.

Final production of "Karate Kids" began in October, 1988 and premiered at the Second International Symposium on AIDS Education and Information in Yaounde, Cameroon in October 1989. Other premieres were held at the Canadian Red Cross office in Ottawa and at the Carpenter Centre at Harvard University.

The "Karate Kids" package includes a comic book for every child who sees the cartoon film and an informative training book for street workers entitled, "What We Need to Know about AIDS."

It is designed to promote all three aspects of sexual health: control of the disease, family planning, and prevention of sexual abuse. Versions of the "Karate Kids" have been produced in many languages. Requests for this material have come from over fifty countries.

The biggest fear of street children are the visits of VIP's, especially the Pope or World Bank officials. The cities clear the streets of all homeless adults and street children. The slum homes along the visitors' routes are bulldozed, the fronts of other buildings are given a fresh coat of paint. During one of the these visits in the Dominican Republic, shoe-shine kits were taken away and the boys were put in jail. After the visit, the boys were released but their shoe-shine boxes were never returned.

When the United Nations held its Earth Summit in Rio de Janeiro in June 1992, thousands of street children were jailed or driven to the suburban slums to make the city more presentable. Among the 30,000 visitors was the Prime Minister of Canada, Brian Mulroney, and more than 100 other national leaders.

In preparation for this event the Brazilian Government spent $140 million to build an expressway to connect the airport with the main hotels and the new conference centre. Another $4 million was spent on security for the summit visitors. But plans to reduce sewage and industrial pollution were cancelled as too expensive.

Street children cannot survive in the suburbs. People in the outskirts are poor and there is nothing to beg for or to steal. It is only in the city centre that these children can make a living by selling candy, shining shoes, carrying shoppers' bags or watching parked cars for the

Continued on page 21

Street Kids International
continued from page 20

owners. Some are involved in drug dealing, usually working for criminal adults. Many of them are drug users. It makes them feel better to use drugs or sniff glue in the same way as better-off adults reach for a bottle of liquor when under stress.

It is impossible for any agency to give every street child a home, a bed, warm clothing, good food. Organized groups can only help a few; there are hundreds of thousands who have to shift for themselves: "no mother, no father." They have no political power, no voice and are easy targets for abuse.

Child advocacy groups, human rights activists, and international organizations must band together to pressure governments to action on behalf of all children everywhere.

Lastly, the youth of the world must be more active in advocating their own rights.

"We must be the change we seek in the world." Mahatma Ghandi.

— submitted by Helen Raycheba C.M.
Toronto

———————

Sources:

"Street kids carted off as Rio awaits summit," by Peter Gorrie, "Toronto Star," May 16, 1992.

Reports from Street Kids International, 56 The Esplanade, #202, Toronto, Ontario, M5E 1A7.

ENVIRONMENT

POPULATION AND THE ENVIRONMENT

The interconnection of these two facts must be obvious to everyone who considers the difficulties of the world today. A recent leaflet from the International Program of the Planned Parenthood of Canada gives some pertinent facts in this connection.

- The world's population reached one billion in the year 1830.
- It doubled in the next hundred years, reaching two billion by 1930.
- The increase speeded up so that our present population reached 5.2 billion and we are adding one billion people every twelve years.

It is obvious that as increased numbers of people seek the means to survive, they encroach more and more on the part of the earth nearest to them. In under-developed countries many women still have to seek firewood in order to cook for their families. They gradually have to go farther and farther afield to find it. No amount of appeals to save the environment will have any effect on them, as the firewood is essential for their existence.

Poverty leads to environmental destruction because the poor are forced to use whatever they can to stay alive. If they have to plant their crops on depleted land or clear hilltops for cultivation, they will do so. The result is shrinking forests, spreading deserts and rampant soil erosion. And even more poverty and hunger.

The Planned Parenthood Federation of Canada recommends an all-out assault on the causes of environmental destruction by:

1) Changing the lifestyles of the very wealthy;
2) Stopping water and air pollution;
3) Slowing population growth.

We should do whatever is possible to encourage:

1) Sustainable development;
2) The wise use of natural systems;
3) Population policies and family planning;
4) Equitable development strategies.

In developing nations, women's daily interaction with natural resources far surpasses men's importance in natural resource management.

Let us encourage them to help save Planet Earth.

Source: "The Councillor" 1993
(Toronto and Area Council of Women)

— submitted by Halyna Melnyk-Marko
Ecology Convenor

IN MEMORIAM

The late Annie and Wasyl Lazarowich

ANNIE LAZAROWICH

The late Annie (Hawrysh) Lazarowich passed away at the Sunnyside Nursing Home (Saskatoon) on October 31, 1993.

The requiem evening prayer was held on Tuesday November 2, 1993 at 7:30 p.m. and the funeral service took place on Wednesday, November 3, 1993 at 9:30 a.m. from the Ukrainian Orthodox Cathedral. Very Rev. M. Olesiuk and Very Rev. Andrew Teterenko officiated. Following a memorial dinner, interment took place at the Pesklivets Ukrainian Orthodox Cemetery in the district of Hafford, Saskatchewan.

Annie Lazarowich was born on November 8, 1900, to Alex and Bella Hawrysh at Rosthern, Saskatchewan. Later her family moved to the Borden district, and she lived there until 1916 when she married Wasyl Lazarowich and moved to the Hafford district where they farmed. They were blessed with five children — three daughters and two sons. In 1951 Annie and Wasyl retired to the city of Saskatoon.

Annie and Wasyl were pioneer members of the Ukrainian Orthodox Church when it was founded in 1918 and were dedicated workers throughout many years. Annie was a life member of the Ladies Auxiliary and was an active participant as long as her health permitted. She loved gardening, enjoyed crafts and loved to entertain family and friends with her delicious cooking.

Since 1985 she was a patient at the Sunnyside Nursing Home, due to her Alzheimer illness. She received wonderful care at the Home.

She was predeceased by her parents; her husband Wasyl on October 11, 1970; one son, Walter, in 1991; two daughters, Olga and Zonia, in their infancy; also three sisters and two brothers.

She leaves to mourn her passing one daughter Pauline (Harry) Oleniuk, one son Nick (Eleny) Lazarowich, seven grandchildren, 12 great-grandchildren, one brother Dmytro (Mary) Hawrysh in Regina, and many relatives and friends.

May God grant her peace, rest and her soul in comfort.

In loving memory of the late Annie Lazarowich, her daughter Pauline Oleniuk and son Nick Lazarowich and their families donated $50.00 to the Promin Press Fund. In her will, the late Annie Lazarowich also donated $50.00 to Promin and $100.00 to the Ukrainian Orthodox Cathedral in Saskatoon.

KOKOLSKI FAMILY

A Memorial fund contribution of $8.00 has been made to Promin by Mrs. Ilona (Leona) Hrom of Dauphin, Manitoba in memory of her parents **Paul and Anna Kokolski.**

NEWS FROM THE NATIONAL OFFICE

Plenary Conference "The Year of the Family"

As was mentioned in our December/January newsletter we have declared 1994 as "THE YEAR OF THE FAMILY" within the context of our organization. This is concurrent with the designation of 1994 as the International Year of the Family by the United Nations, a pronouncement in which our Ukrainian Orthodox Church of Canada has also joined. We will continue working together to achieve success in this respect, as we re-evaluate and reinforce our family values and structure.

We have reserved the facilities at "Minaki Lodge" for the weekend of July 15, 16 and 17th, 1994, for our Plenary Conference on the topic of "The Year of the Family". Minaki Lodge is located just east of North America's geographic centre in northwestern Ontario's beautiful Lake of the Woods Region. It is easily accessible by car, train or air. Transfers to the Lodge will be available from both the train station at Minaki and the airport at Kenora, Ontario. The lodge provides excellent conference facilities as well as an environment condusive to positive deliberations and camaraderie. Accomodation is very comfortable whereby each room is completely self-contained.

Please begin your planning now to attend this conference at which we will address "The Year of the Family", develop strategies for the future of our association as well as celebrate our achievements. A registration form and further details will be included with our next mailing.

Certificate of Appreciation

On Tuesday, November 30th, His Worship Robert Morrow, Mayor of the City of Hamilton, honoured the Ukrainian Women's Association of Canada by inviting the national executive to the City Council Meeting and officially welcoming our Association to the city of Hamilton. Members of the executive were present on this evening while the Mayor presented Orysia Sushko, president, and Nadia Peniuk, recording secretary, with a "Certificate of Appreciation" (see the Certificate on page 24). We are grateful to the Mayor and City Council for their support and consideration consistently extended to our Association and the Ukrainian community generally.

Other Items of Interest

Please refer to other topics such as: Anniversary Celebrations, Communications and Visitations in the Ukrainian section of our journal.

UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA, National Office
851 Barton Street East, Hamilton, Ontario L8L 3B4 Telephone (416)312-4742 Fax (416)388-7167

City of Hamilton

CERTIFICATE OF APPRECIATION

PRESENTED

TO

UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA

On behalf of the City of Hamilton, it gives me great pleasure to extend a warm welcome to the Ukrainian Women's Association of Canada to the City of Hamilton from Saskatoon, Saskatchewan. We appreciate you moving your Association Headquarters to our city.

The Association serves a membership of 3,500 across Western Canada, Ontario and Quebec, with the assistance of 5 Provincial Executives who liaise with local branches in their specific areas.

The Association works diligently to preserve, develop and nurture the Ukrainian cultural heritage and traditions as a distinctive contribution to the National Culture of Canada. It also works in partnership with other women's organizations and the community to address current societal issues and focuses on the education of our youth.

We thank you for your confidence in Hamilton and wish the Association our very best of success in all its future endeavours.

Robert M.Morrow
Mayor
November 30th, 1993

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Ukrainian Women's Association of Canada

ВІСТІ З ЦЕНТРАЛІ

Пленарна Конференція з нагоди Року Родини

Як вже було згадано в обіжнику за грудень/січень ми проголосили 1994 рік "Рік Родини". Це рішення зроблено згідно з проголошенням Об'єднаних Націй, як також нашої Української Православної Церкви в Канаді. Всі ми мусимо разом працювати та звернути нашу увагу на всі аспекти, пов'язані з нашими родинним, організаційним і церковним життям. Отож працюймо інтенсивно, щоб закріпити і покращити структуру родинного життя.

Конференція відбудеться 15, 16, і 17-го липня, 1994 р. в примішенні „Минакі Лодж" в містечку Минакі, недалеко від Кенори, Онтаріо. Можна прибути до цього місця автом, потягом або літаком. Місце є відповідне на конференцію, як також буде вигідне та приємне для перебування. Точні інформації будуть вислані в наступному обіжнику, одначе просимо вже тепер робити зарядження для участи в конференції.

Святкування Ювілеїв відділів Союзу Українок Канади

Щиро-сердечно вітаємо всі відділи Союзу, які цього року відзначили ювілей свого існування. Такі святкування є конечно потрібні для дальшого росту і розвитку нашої організації. Під час цих відзначень ми маємо нагоду підсумувати пророблену працю, підкреслити вклад заслужених членок та вшанувати їх, як також накреслити візію на майбутнє. Отож бажаємо всім ювілятам всього найкращого, бажаємо добрих успіхів, багато витривалости та кріпкого здоров'я ще довгі роки виконувати важливі завдання Союзу Українок Канади. Просимо повідомляти нас про Ваші святкування, щоб ми могли відповідно зареагувати.

Грамота Вдячности

У вівторок, 30-го листопада, майор міста Гамільтону, Достойний Роберт Моров вручив голові Централі, Орисі Сушко, і рекордовій секреатрці Надії Пенюк Грамоту Вдячности, як привітання нашій Центральній Управі в місті Гамільтоні. Просимо поглянути на *Вісті з Централі* в англомовній частині журналу, де більш детально описана ця подія.

Комунікація

Ми згадували попередньо, що бажаємо пожвавити комунікацію серед нашого членства, як також між Централею і членством. Ми стараємося поступово це робити дорогою обіжників, персонального контакту і цією сторінкою в „Промені". Просимо Вас допомогти нам в цьому ділі. Передавайте журнал „Промінь" тим, що поки що не передплачують його і заохочуйте їх стати передплатниками.

Також робіть копії наших обіжників і передавайте тим, що з певних причин не можуть регулярно відвідувати засідання чи збори відділу. Таким способом, з Вашою допомогою, ми побільшимо кількість нашого членства.

Відвідини Голови Централі

Для того, щоб дальше тримати ту комунікацію, про яку вже згадано, голова має на увазі відвідати всі відділи Союзу на протязі цієї каденції. Отож, в скорому часі Провінційні Управи будуть в контакті з відділами в цій справі.

Тим часом просимо повідомляти нас про дати імпрез, конференцій та з'їздів, щоб можна було взяти це все під увагу, коли будуть робитися зарядження. Плянується, щоб такі відвідини відбути з мінімальним коштом для Централі.

UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA, National Office
851 Barton Street East, Hamilton, Ontario L8L 3B4 Telephone (416)312-4742 Fax (416)388-7167

КОБЗА НЕ ГРАЄ...

(Монтаж на свято Т. Шевченка)

(Декорація — Задня стіна сцени — село. На сцені дерева, один чи два пеньки. За сценою дівчата співають „Не пускає мене мати вранці до криниці"... або „Така її доля"... Відкривається завіса. На сцену входять дві дівчини.)

І-ша Дівчина: Казали, що сьогодні ввечорі сюди прийде Кобзар, а його й досі немає.

2-га Дівчина: Так, уже вечоріє... Час би прийти!

І-ша Дівчина: Бачиш зорі уже ясніють, скоро й місяць зійде...

2-га Дівчина: (замріяно): Місяцю мій ясний, з високого неба. Сховайся за гору...

(починає співати „Ой, не світи місяченьку"... Перша підхоплює, співають дует).

(Здалеку чути гомін і співи. Співають якусь давню народню пісню).

І-ша Дівчина: О, чуєш? Вже дівчата зібралися на вулиці. Ходімо до них. А тим часом може і Кобзар прийде.

(виходять, а по павзі входить Кобзар з поводирем).

Кобзар: (Прислухається до голосів, що линуть з-за сцени):

Ну, ось нарешті до села прийшли.
Ох, зморився я дуже!

Хлопець-Поводир: (підводить Кобзаря до пенька, дід сідає, а хлопець дивиться ніби на село і говорить):

Село на нашій Україні,
Неначе писанка село...
Зеленим гаєм поросло.
Цвітуть сади, біліють хати,
А на горі стоять палати
Неначе диво. А кругом
Широколистії тополі,
А там і ліс, і ліс і поле...
І сині гори за Дніпром;
Сам Бог витає над селом.

І-ий Хлопець (входить): Добрий вечір, діду!

Кобзар: Добрий вечір тобі, козаче!
А що пізнав мене старого?

І-ий Хлопець: А пізнав, діду!

(входить гурт хлопців і дівчат)

Простягають руки до Кобзаря, знайомляться з ним, гурт деклямує:

Перебендя старий, сліпий...
Хто його не знає,
Він усюди вештається
Та на кобзі грає...

(хлопці і дівчата розміщуються коло Кобзаря)

3-тя Дівчина: Діду, серце, заграйте щось!

4-та Дівчина: Я дуката дам...

5-та Дівчина: А я черешень.
Всього, що треба!

6-та Дівчина: Всього дамо...
Тільки грайте вже!

Кобзар: Чую. любі, чую!
Дякую вам мої квіти,
За слово ласкаве!
Заграв би вам, та бачите,
Кобза зіпсувалась...

І-ша Дівчина: Розбилася? Чи струни порвались?!

Кобзар: Та тільки три є!

2-га Дівчина: Та хоч на трьох грайте!

Кобзар: На трьох? Ох, дівчата!
І на одній колись грав...
Та ба вже не грати...
Пострівайте, мої любі,
Трохи відпочинку.

(по павзі, тихенько грає „Реве та стогне"...) дехто підтягає з Кобзарем

2-ий Хлопець: Було колись в Україні,
Ревіли гармати...
Було колись, запорожці
Вміли панувати!

3-ий Хлопець: Було колись панували
Та більше не будем...
Тії слави козацької
Повік не забудем...

(Кобзар далі грає тихисенько „Встає хмара з-за лиману"...)

4-ий Хлопець: Україно, Україно,
Серце моє, ненько!
Як згадаю твою долю,
Заплаче серденько.
Було добре колись жити
На тій Україні...
А згадаймо, може серце
Хоч трохи спочине!?

3-тя Дівчина: Мій краю прекрасний,
Розкішний, багатий,
Хто тебе не мучив?!

(Діти співають з Кобзарем; „Ой, чого ти почорніло, зеленеє поле"?)

Кобзар: Знесилилась Україна
В нерівній боротьбі.
Але, ось задзвеніла пісня
На всю Україну
Найбільшого сина Тараса.
Слово його полум'ям взялось
І по Вкраїні рознеслось!

5-та Дівчина: Кайдане порвіте!
І вражою злою кров'ю
Волю окропіте!...

І-ий хлопець: Наша дума, наша пісня
Не вмре, не загине...
Ось де, люди, наша слава,
Слава України!

6-та Дівчина: Без золота, без каменю,
Без хитрої мови,
А голосна та правдива,
Як Господа слово!..

(Діти співають „Думи мої, думи мої"...)
Кобзар може пригравати.)

З а в і с а

Замітка: Кобзар — український стрій в руках палиця. Поводир — бідно вбраний. Діти — український стрій.

Склала Анастасія Міненко

(1990)
Вінніпеґ, Манітоба

У ХАТИНЦІ

Хор при церкві св. Іллі в Едмонтон приготовив для „Променя" дитячі пісні. Ми вдячні пані Мері Шевчук, що вона декілька прислала нам.

Редакція

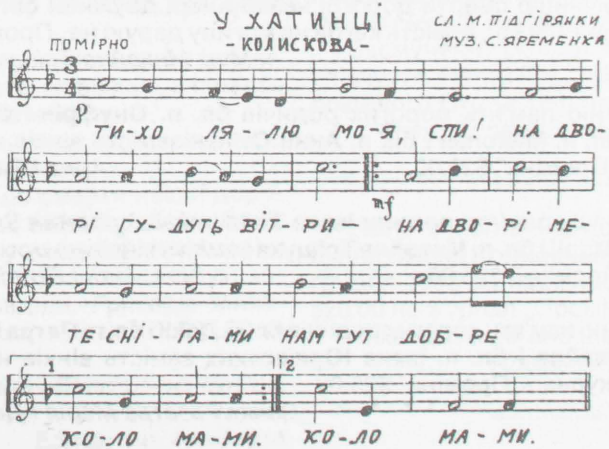

М. Підгірянка *Муз. С. Яременка*

— КОЛИСКОВА —

Тихо лялю моя, спи!
Надворі гудуть вітри —
Надворі мете снігами —
Нам тут добре коло мами.

Нам тут добре у хатинці
І лялюні і дитинці.
Спи, лялюню, моя спи!
Хай гудуть, гудуть вітри!

КВІТИ НЕЗАБУТНІМ

ВІЧНА ЇМ ПАМ'ЯТЬ!

ЗБІРКА НА „ПРОМІНЬ" ВІД ПЕРШОГО ВІДДІЛУ СУК

(Продовження з числа 11, листопад 1993)

В пам'ять наших дорогих незабутніх **родичів** замість вінків на їх могили даруємо на „Промінь" $50.00. *Марія і Михайло Свик*

У незабутню пам'ять дорогої бабуні **бл. п. Галини Галкивич** даруємо замість квітів на її могилу $10.00 на „Промінь".
Внуки Діяна і Марко Думанські, Саскатун

У незабутню пам'ять наших дорогих родичів **бл. п. Олекси і бл. п. Параскевії Чуганюк, бл. п. Анни і бл. п. Василя Стефанюка** замість вінків на їх могили даруємо на „Промінь" $20.00. *Євген і Олеся Стефанюк*

У незабутню пам'ять дорогого тата **бл. п. Стефана Кирилюка** замість вінка на могилу дарую на „Промінь" $100.00. *Донька Вікторія Кирилюк*

В пам'ять покійних родичів **бл. п. Анни і бл. п. Івана Малицьких** жертвую на журнал „Промінь" $20.00. Вічна їм пам'ять! *Ярослава Грабовий*

У першу річницю смерти дорогої незабутньої дружини **бл. п. Анни,** що померла 7 січня 1993 р., замість квітів на могилу дарую на „Промінь" $50.00.
Муж Михайло Тріщук з родиною

В незабутню пам'ять дорогих родичів **бл. п. Онуфрія і бл. п. Маґди Ковальчук, бл. п. Миколая і бл. п. Анни Стінки** замість вінків на їх могили даруємо на „Промінь" $20.00. *Анна і Василь Стінка*

У блаженнішу пам'ять **родини Івана Табашнюка і родини Емілії Табашнюк — бл. п. Марії і бл. п. Михайла Тріщука** замість вінків на могили даруємо на журнал „Промінь" $25.00. *Іван і Емілія Табашнюк*

У незабутню пам'ять дорогих родичів **бл. п. Докії і бл. п. Петра Юрківських, братів о. Михайла і бл. п. Івана Юрківських** замість вінків на їх могили даруємо на журнал „Промінь" $25.00.
Дочка і сестра Марія і Дмитро Калин

У незабутню пам'ять наших дорогих родичів **бл. п. Анни і бл. п. Юрія Михайлюк, бл. п. Сандри і бл. п. Василя Олексина** замість вінків на їх могили даруємо на „Промінь" $20.00. *Славка і Микола Олексин*

СУМК при Катедрі Пресвятої Трійці в Саскатуні замість вінків на могили покійних дарує на журнал „Промінь" $20.00. *СУМК Саскатун*

У незабутню пам'ять дорогих родичів **бл. п. Анастасії і бл. п. Михайла Хомин** замість вінків на їх могили дарую на „Промінь" $20.00.
Донька Анна Яблонська

Нев'янучі вінки у світлу незабутню пам'ять дорогих родичів **бл. п. Івана і Анни Залещук, бл. п. Стефана і Юстини Папіш** даруємо на „Промінь" $50.00.

Єлисавета і Дмитро Залещук

БЛ. П. МИХАЙЛО ЛАСЬКО
ВІННІПЕҐ, МАН.

У третю річницю упокоєння дорогого мужа, батька і дідуся **бл. п. Михайла Ласька** (котрий відійшов у вічність 5-го листопада 1990 року) як нев'янучий вінок на його могилу складаємо пожертву $25.00 на пресовий фонд „Променя".

Нехай Господь Бог оселить душу спочилого Михайла в Царстві Небеснім, а пам'ять про нього буде вічно з нами.

Дружина Галя з родиною

У двадцяту річницю смерти нашої дорогої і незабутньої мами, баби і прабаби, **бл. п. Марії Михалишин,** і у двадцять третю річницю смерти нашого дорогого і незабутнього батька, діда і прадіда, **Григорія Михалишина** даруємо у їх світлу пам'ять $35.00 на журнал „Промінь".

Дочка Наталя і Володимир Базюк, внуки, правнуки.
Едмонтон, Альберта

Членки відділу СУК ім. Лесі Українки в Редфілд-Річард, Сас., дарують на журнал „Промінь" $25.00 в пам'ять своєї бувшої членки, **бл. п. Марії Плюти** (відійшла на вічний спочинок 17-го листопада 1993 року) як нев'янучий вінок на могилу покійної.

Вічна їй пам'ять!

Ольга Никифорук
кореспонденційна секретарка

В пам'ять моїх дорогих родичів **бл. п. Павла і Катерини Дерев'янка-Хоменко** дарую на журнал „Промінь" $20.00. Покійним „Вічна пам'ять!"

З любов'ю у Христі
ІОАН (Єпископ Лондонський, УАПЦ)

У першу річницю упокоєння душпастиря **бл. п. священика Стефана Короля,** нашого дорогого і незабутнього мужа, батька, і дідуся даруємо $25.00 на журнал „Промінь".

Душпастерську і громадську працю отець Стефан почав і закінчив у парафії Нипавін-Мелфорт, Саск., роками дякував у громаді Мазепа.

Вічна пам'ять покійному священикові Стефанові Королеві, його наука буде з нами на довгі літа!

Приятель Михайло Заліщук

В першу річницю упокоєння отця **Степана Короля** даруємо $25.00 на журнал „Промінь" як нев'янучий вінок на його могилу.

Засмученій родині висловлюємо щирі співчуття. Нехай Господь Бог оселить душу покійного Отця в Царстві Небеснім!

Елан, Дорина, Олесь і Марко Пасічник
Мейпл Рідж, Б.К.

Замість квітів на могилу моєї дорогої вуйни **Олени Ягольницької,** яка упокоїлась 5 грудня 1993 р., проживши 96 років, дарую $20.00 на журнал „Промінь".

Нехай з Богом спочивають!

Племінниця Даруся Пасічник
Мейпл Рідж, Б.К.

У третю річницю упокоєння мого мужа **бл. п. Юрія Левицького,** який відійшов у вічність 23-го січня 1991 року у Ванкувері, дарую в його пам'ять $33.00 на пресовий фонд „Променя"

Нехай Милосердний Бог оселить душу покійного Юрія в Царстві Небеснім, а добра пам'ять про нього хай буде вічно між нами.

Дружина Анна Левицька
Ванкувер, Б.К.

БЛ. П. ГАЛИНИ ГНАТИШИН
НЕВ'ЯНУЧА КВІТКА НА МОГИЛУ

Оттавський відділ Союзу Українок Канади висловлює щирі співчуття всій родині бл. п. **Галини Гнатишин.**

На вічний спочинок прощай і вічно пам'ятай, що це основа моралі християнської.

В нашій пам'яті остануться добрі спомини, спільний пройдений шлях організаційної праці, спільні з'їзди, промови, молитви у Столичному Соборі та декілька нещодавних зустрічей у Рідо Гол, резиденції Губернатора Канади, достойного Романа Гнатишина.

Нехай земля буде їй легкою, а ми у нашій громаді будемо її згадувати у своїх молитвах.

В прилозі пересилаємо $50.00 на нев'янучий вінок журналу „Промінь".

Ліза Маларек — *Голова*
Галина Михальчук — *Секретарка*

Відділ ім. Ольги Кобилянської в Саскатуні в пам'ять своєї довголітньої членки **бл. п. Галини Гнатишин** (померла 9-го грудня 1993 року) дарує на пресовий фонд „Променя" $15.00.

Вічна їй пам'ять!

Засмученій родині висловлюємо наші щирі співчуття.

Марія Воронюк — *голова*
Марія Дорош — *референтка*

Замість квітів на свіжу могилу нашої найдорожчої мами, бабусі і прабабусі бл. п. **Параскеви Вітоль** (упокоїлась 17-го грудня 1993 р.) даруємо на пресовий фонд „Променя" $60.00.

Дорога Мамо, хай канадійська земля буде тобі легкою і хай Господь оселить Твою душу у Царстві Небеснім.

Вічна Тобі пам'ять!

дочка Марія Матвіїв і
внучка Ніна Алінсон з родинами.
Етобікок, Онт.

БЛ. П. АНАСТАСІЯ ТИМОШУК
СТ. КЕТЕРИНС, ОНТ.

*(В ч. 11, листопад, 1993 р. подано посмертну згадку по покійній **Анастасії Тимошук.** Донька покійної Валя Тимошук просить зробити доповнення в дописі. Тому передруковуємо останній параграф вже з доповненням. Редакція)*

Чин похорону бл. п. Анастасії відслужив о. Григорій Мельник в церкві Св. Юрія Переможця з участю церковного хору під керуванням Андрія Бурака. Крім родини, багато учасників похорону прибули в Божий храм, аби в останнє вшанувати й попрощати покійну Анастасію. Після похорону в парафіяльній залі був організований обід жінками відділу СУК ім. Лесі Українки під керівництвом Марії Макаренко, голови згаданого відділу. Тут жінки належно вшанували свою колишню членкиню відділу, теплим словом згадали покійну. Від парафіяльної управи попрощав покіну Анастасію Микола Валєр, висловив співчуття великій родині Тимошуків. Бл. п. Анастасія залишила дві дочки, Валентину та Євгенію; двох синів Віталія та Івана з невістками Галиною й Любою; вісім внуків та два правнуки. **Наймолодший син Матвій упокоївся у 1987 році.** Згадаймо й це, що вшановуючи пам'ять покійної Анастасії, зібрано 750.00 дол. на „Поміч Україні" які переслано по призначенню через Консисторію УПЦК, та на церкву Св. Юрія Переможця в Ст. Кетеринс 225.00 дол. Нехай Всевишній оселить душу спочилої Анастасії в Царстві Небеснім а пам'ять про неї буде назавжди з нами.

Вічна їй пам'ять!

В пам'ять покійного **Григорія Особи** дарую $50.00 на пресовий фонд журналу „Промінь" як нев'янучий вінок на його могилу.

Вічна йому пам'ять!

Анна Особа
Едмонтон, Альта.

В 36-ту річницю смерти мого дорогого мужа **Семена Антонюка** дарую $40.00 на журнал „Промінь" в його світлу пам'ять.

Дружина Ольга Антонюк
Гамільтон, Онт.

У світлу і незабутню пам'ять моїх дорогих родичів, **бл. п. Григорія і бл. п. Марії Базай,** і в пам'ять моєї сестри **Анни Іванчук** дарую $20.00 на журнал „Промінь" як нев'янучі вінки на їхні могили.

Марія Андрейчук
Давфин, Ман.

БЛ. П. ВОЛОДИМИР ТАРНОПОЛЬСЬКИЙ
ТОРОНТО, ОНТАРІО

15 вересня 1993 року відійшов у вічність відомий як в Канаді, так і на міжнародній арені, один з ведучих наукових пропаґандистів, борець за права людини, суддя Онтарійського Апеляційного Суду бл. п. Володимир Тарнопольський.

Бл. п. Володимир Тарнопольський (Walter Surma) був сином батьків-українців Григорія та Марії (Harry and Mary). Народився в Ґронлід, (Saskatchewan) 1 серпня 1932 року.

В 1953 році здобув освіту історика в Саскачеванському університеті, із ступенем (B.A.), та в 1955 році — в Колюмбійському університеті (M.A.). В 1957 році Володимир Тарнопольський повертається до Саскачевану, де осягнув свою першу юридичну ступінь.

Його посвята вивченню і вдосконаленню прав людини на міжнародному рівні дала прекрасні результати. На протязі 1957-1958 років він займає становище президента Федерації канадських студентів університету. Викладає право на юридичному факультеті Саскачеванського університету. Потім, в 1960 році вступає до Лондонської Школи Економіки, де і далі розвиває своє зацікавлення правом людини в міжнародному масштабі.

Підсумком студій та наукових осягнень стає його книга **Канадська хартія прав людини,** яка до сьогодні є базисним підручником студентам правничого факультету.

Володимир Тарнопольський продовжує академічну кар'єру — деканом правничого факультету Університету Віндзору, потім віце-президентом і професором права Йоркського університету (1972-1980).

З 1977 р. по 1981 р. він є президентом Асоціяції Цивільних Справ Канади. В 1980-1983 рр. Володимир Тарнопольський викладає в Оттавському університеті. В 1983 р. він отримує запрошення працювати в Онтарійському Апеляційному Суді.

Володимир Тарнопольський був членом Комітету прав людини при Організації Об'єднаних Націй.

На протязі своєї діяльности він отримав багато почесних докторських ступенів (LL.D), був прийнятий в члени Королівської Канадської Асоціяції — за заслуги в правничих науках і різних ділянках прав людини.

Мабуть, найважливішим фактом його життя є те, що він брав активну участь в науковому опрацюванні Канадської Хартії Прав і Свобод в 1982 році.

Він також багато працював на користь української спільноти в Канаді і поза її межами — багато зроблено для підготовки

методики викладання правничих студій. Своїм знанням В. Тарнопольський завжди щиро ділився з друзями та однодумцями.

Не так давно він співпрацював з офіційними особами в Україні — для забезпечення і збереження конституційних прав.

Володимир Тарнопольський був віцепрезидентом Комісії директорів Українського інституту П. Могили в Саскатуні (1964 р.-1966 р.), президентом Фундації Українських Канадських Студій (1976-1977).

Суддя Тарнопольський був активним в поборюванні за Федерацію Канади, мав багато промов, лекцій, бесід, де розвивав думку про повагу до прав канадійців-французів, багатокультурність Канадської держави.

Бл. п. Володимир Тарнопольський залишив в глибокому смутку дружину Іванну, свою матір Марію, п'ятеро дітей: Марка, Христину, Сашу, Мішель, Греґа, брата Євгена, сестру Женні, внуків Стефанію та Алана.

Замість квітів на його могилу, жертвуйте на Канадську Асоціяцію лікування діябету.

Родина, друзі, колеґи в Канаді і в світі залишать добру пам'ять про бл. п. Володимира Тарнопольського.

Вічна йому пам'ять! *Родина*

P.S. Пані Марія Тарнопольська (мати покійного судді) в пам'ять свого сина подарувала $50.00 на журнал „Промінь" як нев'янучий вінок на його могилу.

Редакція

З НАГОДИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
НОВОГО РОКУ

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. ГАНКИ РОМАНЧИЧ В САСКАТУНІ, САСК.

щиросердечно вітають

Його Блаженство, Блаженнішого ВАСИЛІЯ, Високопреосвященнішого Владику ІВАНА, Преосвященнішого Владику ЮРІЯ, все наше Духовенство, Центральну Управу Союзу Українок Канади, все членство нашої організації по відділах разом з їх родинами, редакцію журналу „Промінь" і ввесь Український Народ у вільному світі й в Україні.

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ —
СЛАВІМО ЙОГО!

добр. Оля Демчук
голова

Катруся Щербій
реф. „Промінь"

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

Духовенству Української Православної Церкви Канади, проводові і членам Союзу Українок Канади, редакції журналу „Промінь" та всьому українському народові в Україні і по всьому світі.

ПРОВІНЦІЙНА УПРАВА
СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
БРИТІЙСЬКОЇ КОЛЮМБІЇ

Анна Шепель
голова

Добр. Ю. Стеценко
секретарка

PROMIN PRESS FUND

Our sincere thanks to the following subscribers and friends who have sent in donations to the Promin Press Fund. Wherever possible, we have included donations made through Memorial contributions as well. Your continued support is truly appreciated.

Victoria Kereluk (Saskatoon)	100.00
Mrs. Kowalishin (Sherwood Park, Alta.)	100.00
Maria Dorosh (Saskatoon)	80.00
Annie Osoba (Edmonton)	75.00
Mrs. M. Tarnopolsky (Melfort, Sask.)	50.00
Mike Trischuk (Saskatoon)	50.00
Valli Tymoschuk (St. Catherines)	50.00
U.W.A.C. Kniahynia Olha Branch, Grimsby	50.00
Stella Sabat (Melfort, Sask.)	43.00
Sandra Plupek (Edmonton)	40.00
Natalia Baziuk (Edmonton)	35.00
Anna Lewycky (Vancouver)	33.00
Mrs. Sawycka (Lasalle, Que.)	33.00
Anna Zawalsky (North Battleford)	33.00
N. Jaworsky (Beamsville, Ont.)	25.00
Mary Kalyn (Saskatoon)	25.00
Kay Korol (Regina)	25.00
Pauline Mulka (Two Hills, Alta.)	25.00
Emily Tabasniak (Saskatoon)	25.00
U.W.A.C. Lesia Ukrainka Branch, Richard, Sask.	25.00
U.W.A.C., Kniahynia Olha Branch, Prince Albert	25.00
Gloria Hrabowy (Saskatoon)	20.00
Nick Oleskyn (Saskatoon)	20.00
Elsie Stefaniuk (Saskatoon)	20.00
Anne Stinka (Saskatoon)	20.00
CYMK, Sr. Local (Saskatoon)	20.00
P. Lukianchuk (Edmonton)	16.00
U.W.A.C. Olha Kobylanska Branch, Saskatoon	15.00
Mrs. Swyrydenko (Caledon, Ont.)	13.00
Mrs. Margaret Pestrak (Winnipeg)	11.00
Anne Yewchuk (Weston, Ont.)	11.00
Jean Dutchak (Oakburn)	10.00
Olga Regush (St. Laurent, Que.)	10.00
Zoria Shevchuk (Wynyard, Sask.)	10.00
Irene Talpash (Dauphin)	10.00
Pauline Yaremchuk (Myrnam, Alta.)	10.00
Jessie Drul (Oakburn)	8.00
L. Yaremchuk (Myrnam, Alta.)	8.00
Mary Kachura (Beamsville, Ont)	6.00
Vera Saluchak (Toronto)	6.00
Anne Bucklaschuk (Oakburn)	5.00
Nina Krywo-Suchko (Hamilton)	5.00
N. Maday (Montreal)	5.00
Olga Semeniuk (Amherstburg, Ont.)	5.00
U.W.A.C. Olena Pchilka Branch, Myrnam	5.00
Mrs. Eugenia Semiwolos (Brantford)	4.00
Mary Bezpechny (Niagara Lake)	3.00
Mary Bilous (Dauphin)	3.00
Wicenta Chrusch (Athabasca, Alta.)	3.00
Anna Foremsky (Edmonton)	3.00
Mrs. Hancharyk (Dauphin)	3.00
Mrs. Hiritsch (Montreal)	3.00
Sadie Hudyma (Grand Centre, Alta.)	3.00
Mrs. Lach (Montreal)	3.00
Mrs. Ladczak (Montreal)	3.00
Mary Kalyn (Saskatoon)	3.00
Mrs. Kosc (Montreal)	3.00
Danylo Kowaltchuk (Montreal)	3.00
Mary Kozak (Sheho, Sask.)	3.00
M. Metrunec (Myrnam, Alta.)	3.00
Mrs. Palahna (Hamilton)	3.00
Mrs. Shewchuk (Dauphin)	3.00
Mary Stasiw (W. Vancouver)	3.00
Mrs. Stsychowsky (Hamilton)	3.00
Mrs. E. Tkachyk (Montreal)	3.00
Mrs. Varvaric (Montreal)	3.00

The above is a list of donations received and processed **by January 1, 1993.** The next listing will include those processed by **February 1, 1994.**

LIBRARY OF ST JOHNS UKR ORTH D-7
WOMEN'S ASSC
10611-110 AVE
EDMONTON AB
T5H 1H7 1 Dec, 91

ВИДАННЯ, ЯКІ МОЖНА НАБУТИ В ЦЕНТРАЛІ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
ITEMS THAT MAY BE PURCHASED FROM THE NATIONAL OFFICE UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA

855 BARTON STREET EAST, HAMILTON, ONT. L8L 3B4 (416) 312-4742

РЕЛІГІЙНІ — **ЦІНА**

СВЯТА ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ, Прот. д-р І. Стус (FEAST DAYS OF THE ORTHODOX CHURCH) Bilingual 5.00

НАША ВІРА — OUR FAITH — SADOCHOK ..... 12.00 + GST

ІСТОРИЧНІ

ЧВЕРТЬ СТОЛІТТЯ (м'ягка обкладинка) 1.00

ПІВСТОЛІТТЯ НА ГРОМАДСЬКІЙ НИВІ, Н. Когуська (A HALF—CENTURY OF SERVICE TO THE COMMUNITY) Bilingual 20.00

НАРИСИ З УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ — 3 томи, С. Стечишин, С. Яременко, В. Ревуцький, І. Кейван (ESSAYS FROM THE UKRAINIAN CULTURE) Bilingual 10.00

UKRAINIAN CANADIANA (English only) 10.00

ЛІТЕРАТУРА

НА ПОШАНУ ЛЕСІ УКРАЇНКИ 5.00

МИСТЕЦТВО

UKRAINIAN EMBROIDERY DESIGNS AND STITCHES (English only) 8.00

UKRAINIAN EMBROIDERY DESIGNS AND STITCHES (Sheets) 2.50

UKRAINIAN WEAVING PATTERNS WITH INSTRUCTIONS by Doris Elizabeth Yanda 25.00

ПРОГРАМИ

НА КРИЛАХ ПІСЕНЬ, ПІСНІ З НОТАМИ, слова Л. Українки 5.00

ЗБІРНИК МАТЕРІЯЛІВ НА 100-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ Л. УКРАЇНКИ 10.00

ДИТЯЧА ЛІТЕРАТУРА

П'ЄСИ ДЛЯ ДІТЕЙ І МОЛОДІ 1.00

ЗБІРНИК ДЛЯ ДІТЕЙ, А. Данилович 5.00

РЕЛІГІЙНІ ПІСНІ ДЛЯ ДІТЕЙ І МОЛОДІ, П. Пауш 1.00

ДУХОВНІ ПІСНІ 4.00

PROMOTIONAL SUPPLIES

СТАТУТ — CONSTITUTION GST included 5.00

ГИМН — HYMN CASSETTE GST included 10.00

ГРАМОТИ: 25-літ, Почесні, бланки грамот можна висувати роки 1.75, 2.75, 3.00

SMOLOSKYPS 8.00

SPOONS WITH SMOLOSKYP 5.00

HASTY NOTES AND ENVELOPES WITH SMOLOSKYP INSIGNIA ..... Doz. 3.00

PLACE CARDS WITH SMOLOSKYP INSIGNIA ..... 50 cards 10.00

SERVIETTES WITH SMOLOSKYP INSIGNIA ..... 100 for 5.50

POST CARDS: St. Volodymyr, St. Olha, St. Volodymyr and St. Olha ..... each 0.50

VIDEO CASSETTE: VCR 100th ANNIVERSARY UKRAINIAN WOMEN'S MOVEMENT Part I English only 20.00

Kurelek HASTY NOTES GST included 7.95

SET OF 20 PYSANKY CARDS GST included .... set 10.00

POSTAGE AND HANDLING EXTRA